

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. W poniedziałek (25.03) będziemy obchodzić Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Podczas Mszy św. o godz. 18:30 modlić będziemy się w intencji dzieci poczętych, których życie jest zagrożone. Podczas tej Mszy złożymy przyrzeczenia duchowej adopcji dziecka poczętego. Osoby, które chcą podjąć się duchowej adopcji prosimy o przyniesienie świec.
 2. Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w każdy piątek o godz. 8:00 i 18:00, dla dzieci o godz. 17:00, dla młodzieży o godz. 19:30.
 3. Nabożeństwo Gorzkich Żali z kazaniem pasyjnym w każdą niedzielę Wielkiego Postu o 18:00.
 4. We wtorek (26.03) o godz. 19.00 spotkanie z rodzicami klas III. Obecność obowiązkowa.
 5. S. Leticja w wakacje organizuje wyjazd dla dzieci do Polanicy Zdrój, w terminie 10.07. – 20.07.2019 r., koszt 1500zł. Szczegóły i zapisy u s. Leticji.
 6. Wielkopostne Rekolekcje Parafialne rozpoczniemy w niedzielę 7 kwietnia – za dwa tygodnie. Szczegółowy plan rekolekcji podamy w przyszłym tygodniu.
 7. Prasa katolicka do nabycia w Sali św. Wojciecha, Biuletyn Parafialny dostępny w zakrystii oraz u ministrantów.
- Zachęcamy do wypożyczania książek z naszej biblioteki parafialnej, która otwarta jest dzisiaj po każdej Mszy św.
8. Zmarli nasi parafianie: + Grażyna Gryszkiewicz (70), Halina Borowska (85), Marian Maj (85), Urszula Fota (91), Jolanta Maziarz (57). Wieczny odpoczynek

DUCHOWA ADOPCJA

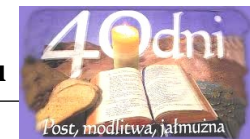
W odpowiedzi na wezwanie św. Jana Pawła II zawartego w encyklice Evangelium Vitae, polski Episkopat w 1998 r. ustanowił uroczystość Zwiastowania Pańskiego Dniem Świętości Życia. Wyrazem naszej duszpasterskiej troski o tę świętość i godność ludzkiego życia od samego początku aż do śmierci, niech będzie promowanie Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Istotą tej adopcji jest objęcie modlitewną opieką wiadomego Bogu dziecka, które jest zagrożone śmiercią, z różnych przyczyn. W dzisiejszych czasach tak wiele kobiet na całym świecie rozważa aborcję z przyczyn ekonomicznych, ze strachu przed trudem wychowania i z powodu braku wsparcia najbliższych w tej trudnej dla nich sytuacji. Zdajemy sobie sprawę jak wielkie spustoszenie duchowe, emocjonalne i psychiczne stanowi aborcja, szczególnie dla matek i jak wielkim złem jest śmierć niewinnego. Od tego nieszczęścia z Bożą pomocą można uchronić wiele istnień ludzkich. Duchowa adopcja jest wielkim dobrem, także dla samego adoptującego. Może stanowić naukę odpowiedzialności i wartości życia dla młodzieży przygotowującej się do bierzmowania, formę przygotowania do małżeństwa i założenia rodziny jako element kursu przedmałżeńskiego. Może duchowo pomóc rodzinom, które przeżyły stratę swojego dziecka w wyniku poronienia oraz stanowić formę zadośćuczynienia lub pokuty dla osób, które współdziałały w aborcji. Duchowa adopcja polega na codziennym odmawianiu w intencji jednego dziecka dziesiątki różańca wraz ze specjalną dodatkową modlitwą przez 9 miesięcy. Ponadto można do tego dodać dowolne praktyki pobożnościowe i ascetyczne w intencji adoptowanego dziecka

BIULETYN PARAFII

NMP Królowej Różańca Św. w Gdańsku

III Niedziela Wielkiego Postu – 24.03.2019 (nr 279)

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

Człowieka, który potrzebuje nawrócenia, można porównać do drzewa owocowego, które rośnie, ale nie wydaje owoców.

Najczęściej, gdy mówimy o potrzebie nawrócenia, mamy na uwadze drzewo wydające owoce zła, człowieka popełniającego grzechy. W Ewangelii nawrócenie jest dokumentowane dobrymi owocami. Mówi o tym obraz sądu ostatecznego. Na nim ludzie miłosierni, czyli czyniący dobro, zostają zbawieni, natomiast niemiłosierni, czyli nieczyniący dobra, zostają z pustymi rękami potępieni. Tak jest z tym drzewem figowym, które – skoro nie wydaje owoców – jest skazane na wycięcie.

Ogrodnik postanawia dać mu szansę i prosi właściciela winnicy, w której drzewo rośnie, aby jeszcze na jeden sezon je zostawił, bo być może wyda owoce... Czas czekania na nawrócenie, na mobilizację sił, na odkrycie piękna życia w czynieniu dobra.

Jest dziś wielu ludzi, którzy mają ręce puste, bo nie troszczą się o dobre owoce, z których korzystają inni. Kto zbiera tylko dla siebie, musi te dobra zostawić, one go nie ubogacają duchowo, liczy się dobro w sercach innych ludzi. Ubogacenie potrzebujących jest znakiem nawróconego serca.

Dziękujemy dziś za wszystkich ludzi, którzy czynią dobro w gronie rodzinnym, parafialnym, w środowiskach pracy. Oni widzą potrzebujących i czynią dobro. Drzewo wydaje owoce nie dla siebie, ale dla innych... Taki jest sens ewangelicznie rozumianej miłości.

Edward Staniek

SZAFARZ SAKRAMENTU POKUTY

Skoro Chrystus powierzył swoim Apostołom posługę jednania, to biskupi, jako ich następcy, oraz prezbiterzy, współpracownicy biskupów, nadal spełniają tę posługę. Bowiem na mocy sakramentu święceń biskupi i prezbiterzy mają władzę odpuszczania wszystkich grzechów "w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Przebaczenie grzechów jedna z Bogiem, ale także z Kościołem. Biskup, widzialna głowa Kościoła partykularnego, już od czasów starożytnych jest uważany słusznie za tego, który przede wszystkim ma władzę i posługę pojednania; kieruje on "karnością pokutną". Prezbiterzy, jego współpracownicy, pełnią tę posługę, o ile otrzymali misję albo od swojego biskupa (czy przełożonego zakonnego), albo od papieża, zgodnie z prawem Kościoła.

Niektóre grzechy, szczególnie ciężkie, objęte są ekskomuniką, najsurowszą karą kościelną, która nie pozwala na przyjmowanie sakramentów i wykonywanie pewnych aktów kościelnych. Według prawa kanonicznego rozgrzeszenia z tych grzechów może udzielić tylko papież, miejscowy biskup lub upoważnieni przez nich prezbiterzy. W przypadku niebezpieczeństwa śmierci każdy kapłan, nawet pozbawiony prawa spowiadania, może rozgrzeszyć z każdego grzechu i z każdej ekskomuniki.

Katechizm Kościoła Katolickiego

INTENCJE MSZALNE 25.03—31.03.2019

PONIEDZIAŁEK 25.03

6:30 + Czesław Miech (7)
6:30 + Ryszard Koško m-c po pogrzebie
7:00 Z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie, Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Ireny w dniu urodzin
7:00 + Danuta Waśniewska w m-c po pogrzebie
7:30 ++ Joanna, Kazimierz, Stefania, Roman, Bronisława (ona), Ignacy, Ewa, Stefan, Andrzej, Stefan
7:30 ++ Alicja i Szymon Kordos
18:30 + Ryszard Kołodziejak (25)
18:30 O zdrowie, Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Ewy i jej rodziny

WTOREK 26.03

6:30 + Czesław Miech (8)
6:30 ++ Waldemar w 5 r. śm. i Helena Meller
7:00 + Ryszard Kołodziejak (26)
7:00 + Leon Szczęsny w m-c po pogrzebie
7:30 ++ Józef, Maria, Ignacy, Jan, Salomea, Helena, Agnieszka, Anastazja
7:30 ++ Rodzice: Janina Witold i zmarli z rodziny
18:30 Dziękczynna z okazji 30 rocznicy ślubu Janusza i Anny Dobraczyńskich z prośbą o Boże błogosławieństwo
18:30 ++ Stanisław, Feliks, Anna, Klara

ŚRODA 27.03

6:30 + Czesław Miech (9)
6:30 ++ Małgorzata i Władysław Nowiczy
7:00 ++ Józef Wiśniewski w 1 r. śm. i rodzice z obojga stron
7:00 + Danuta Waśniewska od rodziny Maleńkich
7:30 + Franciszek w 29 r. śm.
7:30 + Elżbieta
18:30 + Ryszard Kołodziejak (27)
18:30 ++ Mąż Jan Loll i siostry: Emilia, Genowefa, Kazimiera i zmarli z rodziny

CZWARTEK 28.03

6:30 + Czesław Miech (10)
6:30 + Ignacy Urbański m-c po pogrzebie
7:00 + Stefan Owczarek m-c po pogrzebie
7:00 + Teresa Leśniewska m-c po pogrzebie
7:30 + Ryszard Kołodziejak (28)
7:30 ++ Małgorzata, Jan, Korneliusz, Jan Sikorski
18:30 ++ Waleska, Klemens, Hubert, Leon
18:30 + Czesław Ciesielski

PIĄTEK 29.03

6:30 + Czesław Miech (11)
6:30 + Zbigniew Marszałek m-c po pogrzebie
7:00 + Franciszek, Irena, Danuta Baska
7:00 Dziękczynna z okazji 80-tych urodzin Tadeusza z prośbą o zdrowie, błogosławieństwo i dalszą opiekę Matki Bożej
7:30 + Ryszard Kołodziejak (29)
7:30 Dziękczynna za pomoc w rozwiązaniu trudnych spraw wnuka Łukasza, Krystyny, Józefa i Lili, intencja od Marianny
18:30 + Syn Damian
18:30 ++ Zdzisław Stankiewicz w 5 r. śm., Stanisław, Wanda, i Stanisław

SOBOTA 30.03

6:30 + Halina Narojczyk m-c po pogrzebie
6:30 + Maria Lasocka m-c po porzebie
7:00 + Elżbieta Mańkowska w 6 r. śm. i wszyscy zmarli z rodziny
7:00 O szczęśliwą operację dla Haliny
7:30 + Czesław Miech (12)
7:30 ++ Ludwik, Andrzej, rodzice i rodzeństwo
18:30 + Ryszard Kołodziejak (30)

NIEDZIELA 31.03

GÓRNY KOŚCIÓŁ

6:30 ++ Bogumiła Malińska w 8 r. śm. oraz rodzice z obojga stron
8:00 ++ Helena i Adam
9:30 ++ Elżbieta Orczykowska W 1 r. śm., Anna i Kazimierz Orczykowski
11:00 Za parafia
11:00 60-lecie ślubu: Maria i Jan Dymarscy z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie, Boże błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla jubilatów i całej rodziny
12:30 ++ Katarzyna Dobrogosz i inni zmarli z rodziny
16:00 ++ Stanisław Kosecki i Jego rodzice
19:00 Podziękowanie za opiekę Anioła Stróża, za otrzymane łaski nad wnuczką Barbarą Pasdzior oraz prośba o dalsze łaski, Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej oraz pomyślne zdanie matury

DOLNY KOŚCIÓŁ

8:00 + Czesław Miech (13)
9:30 ++ Eugenia i Stanisław Prokurat, Marianna i Stefan Serwa
11:00 ++ Cecylia i Leonard Jastrzembowscy, Janina i Tadeusz Olszewscy, brat Marian
12:30 ++ Zbigniew, Antonina i Julian

Lęk przed spowiedzią św.

W kościołach w Wielkim Tygodniu będzie wiele okazji do skorzystania ze spowiedzi. Wielu jednak boi się do niej przystąpić. Jak przełamać ten lęk? Pomocą mogą być wypowiedzi „praktyków miłosierdzia” – tych, którzy znają siłę i wartość tego sakramentu.

Ktoś może powiedzieć: ja spowiadam się jedynie Bogu. Tak, to prawda, możesz powiedzieć: „wybacz mi Boże!” i wyznać swoje grzechy. Ale nasze grzechy wymierzone są także przeciw naszym braciom, przeciw Kościołowi i dlatego trzeba prosić o wybaczenie grzechów braci i Kościół w osobie kapłana. Jednak ktoś powie: „Ojczy, ja się wstydzę”. Także wstyd jest dobry. To zdrowo mieć trochę wstydu, bo wstyd jest także zbawienny. Kiedy bowiem ktoś nie ma wstydu, to w mojej ojczyźnie mawiamy, że jest bezwstydnikiem. Wstyd jest dla nas także czymś dobrym, bo czyni nas pokorniejszymi. A kapłan przyjmuje to wyznanie grzechów z miłością i czułością i przebacza w imię Boga. Także z ludzkiego punktu widzenia, aby nam ulżyć, dobrze rozmawiać z bratem i wyznać kapłanowi te sprawy, które tak bardzo ciężą nam na sercu, a człowiek odczuwa ulgę wobec Boga, Kościoła i brata. Nie lękajcie się spowiedzi! Ktoś stojąc w kolejce do spowiedzi, odczuwa wszystko to, co mu ciąży na sercu, a także wstyd, żeby się wyspowiadać. Kiedy skończy się spowiedź, odchodzi wolny, wspaniały, odczuwając przebaczenie, nieskalany, szczęśliwy. To właśnie jest piękno spowiedzi! (papież Franciszek)

Czasem strach przed sakramentem pokuty wynika z niemiłych lub wręcz traumatycznych doświadczeń. Ktoś został skrzyżany przez kapłana, ktoś poczuł się niezrozumiany albo dotknięty niedelikatnymi pytaniami. Z pewnością każdą taką sytuację trzeba rozpatrywać osobno, każda jest bowiem inna. Każdą osobę, która ma za sobą takie doświadczenia, pragnę zaprosić do podjęcia kolejnej próby powrotu. Może warto umówić się z kapłanem o dogodnej porze, a nie pozostawiać spowiedzi na ostatnie dni przed świętami, kiedy napływ wiernych jest duży, a spowiednicy nieraz przemęczeni. Być może znamy

kapłana, z którym, jak sądzimy, będzie nam się łatwiej porozumieć. Poprośmy go o taką spowiedź i nie bójmy się wspomnieć o naszych bolesnych przeżyciach. Z pewnością każdy spowiednik może nas ważnie rozgrzeszyć, ale po trudnych doświadczeniach warto spotkać się z kapłanem, który, jak przypuszczamy, lepiej nas zrozumie. Przy okazji warto zaznaczyć, że w sytuacjach, kiedy kapłan zaczyna w konfesjonale krzyżeć lub wypowiadać sądy niegodne konfesjonału lub niezgodne – jak sądzimy – z nauką Kościoła, mamy prawo spokojnie zaprotestować: „Proszę, niech ksiądz na mnie nie krzyczy!” albo „Proszę mi jaśniej wytłumaczyć, gdyż to, co ksiądz mówi, wydaje mi się niezgodne z prawdami naszej wiary”. (o. Jordan P. Śliwiński OFM)

Chcę dać wam radę: bądźcie przejrzysti przed spowiednikiem. Zawsze. Mówcie wszystko, nie bójcie się. «Ojczy, zgrzeszyłem!». Trzeba mówić zawsze prawdę spowiednikowi. Ta przejrzystość dobrze robi, bo budzi w nas pokorę, we wszystkich. «Ojczy, trwałem w tym, uczyniłem to, nie nawidziłem»... cokolwiek by to było. Mówcie prawdę, nie ukrywając, bez niedomówień, ponieważ rozmawiasz z Jezusem w osobie spowiednika. A Jezus zna prawdę. Tylko On zawsze ci przebacza! A Pan chce jedynie, abyś ty Mu powiedział to, co On już wie. Przejrzystość! (papież Franciszek)

Czyż nie jesteśmy dziś świadkami pewnej niechęci do spowiedzi? Tymczasem w sakramencie pojednania, jakkolwiek grzech by się popełniło, jeśli się go pokornie wyznaje i ufnie przystępuje do spowiednika, doświadcza się napełniającej pokojem radości Bożego przebaczenia. W tym sakramencie centralne jest nim osobiste spotkanie z Bogiem, Ojcem dobroci i miłosierdzia. W samym sercu liturgii sakramentalnej nie stoi grzech, ale miłosierdzie Boga, który jest nieskończenie większy od wszystkich naszych win (Benedykt XVI)

Wiem, że samooskarżenie kosztuje cię krótką chwilę upokorzenia. Ale czy potępienie własnych grzechów jest rzeczywiście upokorzeniem? (św. Jan Maria Vianney)

Przewodnik Katolicki 12/2015